

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องผลของการใช้แนวการสอนแบบผูกเป็นเรื่องราว (Storyline Approach) เพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ และพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม สำหรับนักเรียนระดับปฐมวัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวก และให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดให้

- $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
- SD แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- MD แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนต่างระหว่างหลังทดลองและก่อนการทดลอง
- n แทน จำนวนนักเรียน
- t แทน ค่าคะแนนที
- p แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ ความเข้าใจ และ คะแนนพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม ทั้งก่อนและหลังของนักเรียนในกลุ่มที่สอนแบบผูกเป็นเรื่องราว (Storyline Approach) และ ตารางเปรียบเทียบคะแนนความรู้ ความเข้าใจ และ คะแนนพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม ระหว่างกลุ่มที่สอนแบบปกติและกลุ่มทดลองที่สอนแบบผูกเป็นเรื่องราว (Storyline Approach)

ตอนที่ 2 การบรรยายผลพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่สอนแบบผูกเป็นเรื่องราว (Storyline Approach)

ตอนที่ 1 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ ความเข้าใจด้านคุณธรรม จริยธรรมและ
คะแนนพฤติกรรมของนักเรียนในกลุ่มที่สอนแบบผูกเป็นเรื่องราว (Storyline Approach) ทั้งก่อน
และหลัง และ ตารางเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติและกลุ่มทดลองที่สอนแบบ
ผูกเป็นเรื่องราว (Storyline Approach)

ตารางที่ 4-1 คะแนนเฉลี่ยความรู้ ความเข้าใจด้านคุณธรรม จริยธรรม ทั้งก่อนและหลังการวิจัย
ของนักเรียนในกลุ่มที่สอนแบบผูกเป็นเรื่องราว (Storyline Approach)

คะแนนความรู้ ความเข้าใจ	การทดลอง	$\bar{X}$	SD	N
คะแนนความรู้ ความเข้าใจ	ก่อน	27.65	1.152	23
	หลัง	29.91	0.288	23

จากตารางที่ 4-1 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนในกลุ่มที่สอนแบบผูกเป็นเรื่องราว (Storyline
Approach) มีคะแนนความรู้ความเข้าใจสูงกว่าก่อนการทดลอง

ตารางที่ 4-2 คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมด้านความมีวินัย ความรับผิดชอบ ปฏิบัติตนตามข้อตกลง
ร่วมกัน ก่อนและหลังการวิจัย ของนักเรียนในกลุ่มที่สอนแบบผูกเป็นเรื่องราว
(Storyline Approach)

พฤติกรรมด้านความมีวินัย	ก่อน		หลัง		MD
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1.เข้าแถวทันเวลา	2.91	0.417	2.96	0.209	0.05
2. เดินเป็นระเบียบ	2.00	0.000	2.91	0.288	0.91
3. ต่อแถวรอลำดับ	2.00	0.000	3.00	0.000	1.00
4. เก็บของเข้าที่	3.00	0.000	3.00	0.000	0.00
5. ทิ้งขยะให้ถูกที่	3.00	0.000	3.00	0.000	0.00
6. มีมารยาทในการพูด	2.04	0.209	2.87	0.344	0.83
7. มีมารยาทในการฟัง	2.17	0.388	2.91	0.288	0.74
8. ตื่นนอน แต่งตัว กินข้าวด้วยตัวเอง	3.00	0.000	3.00	0.000	0.00
9. เก็บที่นอนเข้าที่	3.00	0.000	3.00	0.000	0.00
10. ช่วยเก็บขยะบริเวณโรงเรียน	2.00	0.000	3.00	0.000	1.00
11. ทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากครู เช่น ล้างหน้า แปรงฟัน เป็นต้น	3.00	0.000	3.00	0.000	0.00
รวม	2.56	0.050	2.97	0.080	0.41

จากตารางที่ 4-2 นักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านความมีระเบียบวินัย โดยรวม
อยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ พฤติกรรมต่อ
แถวรอลำดับ รองลงมาคือ เข้าแถวทันเวลา และ เดินเป็นระเบียบ

ตารางที่ 4-3 คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต ก่อนและหลังการวิจัย ของนักเรียน
ในกลุ่มที่สอนแบบผูกเป็นเรื่องราว (Storyline Approach)

พฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์	ก่อน		หลัง		MD
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. ตั้งใจทำงาน	2.13	0.694	2.96	0.209	0.83
2. ทำตามคำพูด	2.09	0.288	3.00	0.000	0.91
3. เกรงกลัวการทำผิด	3.00	0.000	3.00	0.000	0.00
4. ไม่หยิ่งของคนอื่น	3.00	0.000	3.00	0.000	0.00
5. รับฟังความคิดเห็น	3.00	0.000	3.00	0.000	0.00
6. จริงใจต่อผู้อื่น	3.00	0.000	3.00	0.000	0.00
7. แนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์	2.61	0.499	3.00	0.000	0.39
รวม	2.69	0.176	2.99	0.297	0.30

จากตารางที่ 4-3 นักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านความซื่อสัตย์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ พฤติกรรมทำตามคำพูด เกรงกลัวการทำผิด ไม่หยิ่งของคนอื่น รับฟังความคิดเห็น จริงใจต่อผู้อื่น และ แนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์ รองลงมาคือ ตั้งใจทำงาน

ตารางที่ 4-4 คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมด้านความกตัญญูทดเวที ก่อนและหลังการวิจัย ของนักเรียน
ในกลุ่มที่สอนแบบผูกเป็นเรื่องราว (Storyline Approach)

พฤติกรรมด้านความกตัญญูทดเวที	ก่อน		หลัง		MD
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
กตัญญูทดเวทีต่อแม่	1.96	0.767	2.61	0.499	0.65
1. เข้านอนแต่หัวค่ำ					
2. พุดไฟเราะ	2.17	0.491	2.78	0.422	0.61
3. ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย	1.96	0.638	2.52	0.511	0.56
4. ช่วยเหลือตัวเองได้ เช่น อาบน้ำ แต่งตัว ทานอาหาร	2.65	0.647	2.83	0.388	0.18
5. ช่วยเหลืองานบ้านได้	1.78	0.671	2.43	0.507	0.65
กตัญญูทดเวทีต่อคุณครู					
6. พุดไฟเราะ	2.39	0.499	3.00	0.000	0.61
7. ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย	2.22	0.422	3.00	0.000	0.78
8. ทำกิจกรรมด้วยความตั้งใจ	2.30	0.470	3.00	0.000	0.7
รวม	2.18	0.287	2.40	0.139	0.22

จากตารางที่ 4-4 นักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านความกตัญญูทดเวที โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก พบว่าพฤติกรรมพุดไฟเราะ รองลงมาคือ ช่วยเหลือตัวเองได้ เช่น อาบน้ำ แต่งตัว ทานอาหาร และ พุดไฟเราะกับคุณพ่อคุณแม่

ตารางที่ 4-5 คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมด้านความมีเมตตา กรุณา มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น ก่อนและหลังการวิจัย ของนักเรียนในกลุ่มที่สอนแบบผูกเป็นเรื่องราว (Storyline Approach)

พฤติกรรมด้านความมีเมตตา	ก่อน		หลัง		MD
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. ไม่ต่อว่าหรือ รังแกคนอื่น	2.91	0.417	2.96	0.209	0.05
2. มีน้ำใจ แบ่งปัน	3.00	0.000	3.00	0.000	0.00
3. รู้จักทำงานร่วมกับคนอื่น	2.91	0.288	3.00	0.000	0.09
4. รู้จักอดทนอดกลั้น	2.00	0.000	3.00	0.000	1.00
5. ฟังความคิดเห็นของคนอื่น	2.00	0.000	3.00	0.000	1.00
6. ไม่หยิ่งของโดยไม่ได้รับอนุญาต	2.00	0.000	3.00	0.000	1.00
รวม	2.47	0.082	2.99	0.035	0.52

จากตารางที่ 4-5 นักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านความมีเมตตา กรุณา มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ พฤติกรรมมีน้ำใจแบ่งปัน รู้จักทำงานร่วมกับคนอื่น รู้จักอดทนอดกลั้น ฟังความคิดเห็นของคนอื่น ไม่หยิ่งของโดยไม่ได้รับอนุญาต รองลงมาคือ ไม่ต่อว่า หรือ รังแกคนอื่น

ตารางที่ 4-6 คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมด้านการประหยัด รู้จักใช้และรักษาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
ก่อนและหลังการวิจัย ของนักเรียนในกลุ่มที่สอนแบบผูกเป็นเรื่องราว
(Storyline Approach)

พฤติกรรมด้านการประหยัด	ก่อน		หลัง		MD
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. เล่นของเล่นอย่างระมัดระวัง ไม่ทำลายข้าวของ	2.87	0.344	3.00	0.000	0.13
2. ใช้อุปกรณ์การเรียนอย่างรู้คุณค่า	3.00	0.000	3.00	0.000	0.00
3. รักษาสมบัติของตนเอง	3.00	0.000	3.00	0.000	0.00
4. รักษาสมบัติของห้องเรียน	3.00	0.000	3.00	0.000	0.00
รวม	2.97	0.086	3.00	0.000	0.03

จากตารางที่ 4-6 นักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านการประหยัด รู้จักใช้และ
รักษาทรัพยากรสิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ พฤติกรรมเล่นของเล่นอย่างระมัดระวัง
ไม่ทำลายข้าวของ ใช้อุปกรณ์การเรียนอย่างรู้คุณค่า รักษาสมบัติของตนเอง รักษาสมบัติของ
ห้องเรียน

ตารางที่ 4-7 คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมด้านความมีมารยาทและปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย
ก่อนและหลังการวิจัย ของนักเรียนในกลุ่มที่สอนแบบผูกเป็นเรื่องราว
(Storyline Approach)

พฤติกรรมด้านความมีมารยาท	ก่อน		หลัง		MD
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. ทำความเคารพผู้ใหญ่ ครู พ่อแม่	2.09	0.288	3.00	0.000	0.91
2. มีสัมมาคารวะ	2.13	0.344	3.00	0.000	0.87
3. ใช้คำพูดที่ไพเราะ	2.17	0.388	3.00	0.000	0.83
4. ไม่พูดแทรกขณะมีคนพูด	2.17	0.388	3.00	0.000	0.83
5. มีมารยาทการรับประทานอาหาร	2.09	0.288	3.00	0.000	0.91
รวม	2.13	0.246	3.00	0.000	0.87

จากตารางที่ 4-7 นักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยด้านความมีมารยาทและปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมไทย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ พฤติกรรมทำความเคารพผู้ใหญ่ ครู พ่อแม่ มีสัมมาคารวะ ใช้คำพูดที่ไพเราะ ไม่พูดแทรกขณะมีคนอื่นพูด มีมารยาทในการรับประทานอาหาร

ตารางที่ 4-8 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้ ความเข้าใจด้านคุณธรรม จริยธรรมหลังการทดลองของนักเรียนในกลุ่มที่สอนแบบผูกเป็นเรื่องราว (Storyline Approach) และกลุ่มที่สอนแบบปกติ

คะแนนความรู้ ความเข้าใจ	กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	$\bar{X}$	SD	n	t	p
คะแนนความรู้	กลุ่มทดลอง	29.91		0.288	23	7.721	0.000
ความเข้าใจ	กลุ่มควบคุม	27.27		1.579	22		

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 4-8 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลองคะแนนเฉลี่ยความรู้ ความเข้าใจด้านคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนในกลุ่มที่สอนแบบผูกเป็นเรื่องราว สูงกว่ากลุ่มที่สอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4-9 เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม หลังการทดลอง ของนักเรียน
ในกลุ่มที่สอนแบบผูกเป็นเรื่องราว (Storyline Approach) และกลุ่มที่สอนแบบปกติ

พฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม ทั้ง 6 ด้าน	กลุ่มที่สอนแบบ ผูกเป็นเรื่องราว $\bar{X}$	กลุ่มที่สอนแบบ ปกติ $\bar{X}$	<i>t</i>	<i>p</i>
1. มีวินัย ปฏิบัติตนตามข้อตกลง ร่วมกัน	2.97	2.57	17.136	0.000
2. มีความซื่อสัตย์สุจริต	2.99	2.47	20.285	0.000
3. มีความกตัญญูทดแทน	2.40	2.20	2.894	0.007
4. มีเมตตา กรุณา				0.000
มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น	2.99	2.58	21.378	
5. มีความประหยัด รู้จักใช้รักษา ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม	3.00	2.44	6.187	0.000
6. มีมารยาทและปฏิบัติตนตาม วัฒนธรรมไทย	3.00	2.39	8.000	0.000
* $p < 0.05$				

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า คะแนนพฤติกรรม ของนักเรียนกลุ่มที่สอนแบบผูกเป็น
เรื่องราว สูงกว่ากลุ่มที่สอนแบบปกติ โดยมีรายละเอียดดังนี้

คะแนนพฤติกรรม ด้านมีวินัย มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติตนตามข้อตกลงร่วมกัน ของ
นักเรียนในกลุ่มที่สอนแบบผูกเป็นเรื่องราวสูงกว่ากลุ่มที่สอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
0.05

คะแนนพฤติกรรม ด้านมีความซื่อสัตย์สุจริต ของนักเรียนในกลุ่มที่สอนแบบผูกเป็น
เรื่องราวสูงกว่ากลุ่มที่สอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

คะแนนพฤติกรรม ด้านมีความกตัญญูทดแทน ของนักเรียนในกลุ่มที่สอนแบบผูกเป็น
เรื่องราวสูงกว่ากลุ่มที่สอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

คะแนนพฤติกรรม ด้านมีเมตตา กรุณา มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น ของนักเรียนใน
กลุ่มที่สอนแบบผูกเป็นเรื่องราวสูงกว่ากลุ่มที่สอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

คะแนนพฤติกรรม ด้านมีความประหมัด และรู้จักใช้และรักษาทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม
ของนักเรียนในกลุ่มที่สอนแบบผูกเป็นเรื่องราวสูงกว่ากลุ่มที่สอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ 0.05

คะแนนพฤติกรรม ด้านมีมารยาทและปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย ของนักเรียนในกลุ่ม
ที่สอนแบบผูกเป็นเรื่องราวสูงกว่ากลุ่มที่สอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตอนที่ 2 การบรรยายผลพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่
สอนแบบผูกเป็นเรื่องราว (Storyline Approach)

การทดลองวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยสังเกตเห็นพัฒนาการด้านอื่น ๆ ของนักเรียนที่
นอกเหนือจากด้านคุณธรรม จริยธรรม ดังนี้

1. พัฒนาการทางด้านภาษา

นักเรียนได้เรียนรู้คำในภาษาไทยที่ไม่เคยได้ยิน หรือ เคยได้ยินแต่ไม่เข้าใจความหมาย
นั่นคือ คำว่า “คุณธรรม จริยธรรม ซื่อสัตย์ กตัญญูกตเวที มารยาท ระเบียบวินัย และ ความ
รับผิดชอบ” ผู้วิจัยได้ถามความหมายของคำแต่ละคำก่อนทำกิจกรรมในแต่ละวัน นักเรียนจับ
คิดนาน มีนักเรียนคนหนึ่งพูดกลับมาว่า “ไม่รู้ว่าคืออะไรคะ แต่หนูเคยได้ยินในโทรทัศน์”
ส่วนคำอื่น ๆ ที่เหลือนักเรียนอธิบายความหมายไม่ได้ พูดไม่ถูก แต่พอผู้วิจัยให้ยกตัวอย่าง
นักเรียนยกตัวอย่างได้ถูกต้อง เช่น คำว่า ซื่อสัตย์ นักเรียนยกตัวอย่างว่า “ซื่อสัตย์คือ ไม่โกหก
เป็นเด็กดี” คำว่า กตัญญูกตเวที นักเรียนยกตัวอย่างว่า “เป็นเด็กที่ดีของพ่อแม่” เป็นต้น

จากการยกตัวอย่างของนักเรียนแสดงให้เห็นถึงพื้นฐานการรับรู้ของนักเรียนว่า นักเรียน
นึกตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมออกว่า ในแต่ละคำนั้นถ้าเป็นการกระทำจะเป็นลักษณะอย่างไร แต่
นักเรียนไม่เข้าใจความหมายในระดับที่ลึก หรือละเอียดกว่านั้น ผู้วิจัยได้พูดถึงความหมาย และ
ยกตัวอย่างเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคำต่าง ๆ ข้างต้น ให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น ในรูปแบบ
ของการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การเล่านิทาน การแสดงละคร เป็นต้น เมื่อผู้วิจัยทวนความหมาย
ของคำต่าง ๆ เหล่านั้นอีกครั้ง นักเรียนสามารถตอบได้ และยกตัวอย่างได้ถูกต้อง ซึ่งตรงข้ามกับ
ตอนที่นักเรียนตอบไม่ได้เลย สรุปได้ว่า นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในด้านการใช้คำต่าง ๆ
ได้เป็นอย่างดี

2. พัฒนาการทางด้านศิลปะ

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แผนการสอนแบบผูกเป็นเรื่องราว ซึ่งได้
ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิดของตัวเองเป็นหลัก ใช้จินตนาการ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมจน
มีผลงานที่มีความหลากหลาย โดยผู้วิจัยไม่ได้กำหนดกรอบ หรือ ข้อบังคับใด ๆ ให้อิสระในการ
คิดสร้างสรรค์อย่างเต็มที่ ทำให้นักเรียนสนุกสนานกับกิจกรรมที่นักเรียนได้ทำ

ในกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นมีกิจกรรมที่เกี่ยวกับศิลปะดังนี้ วาดรูประบายสีตามจินตนาการ ประดิษฐ์สิ่งของจากวัสดุเหลือใช้ ผู้วิจัยให้นักเรียนทำกิจกรรมต่างๆ เองตามจินตนาการของนักเรียน การที่ปล่อยให้ให้นักเรียนได้ใช้ความคิดอย่างเต็มที่เป็นการถือเป็นการพัฒนาสมองและอารมณ์ของนักเรียนในอีกรูปแบบหนึ่ง

3. พัฒนาการด้านสังคม

หลักการจัดการเรียนการสอนแบบผูกเป็นเรื่องราวมีจุดประสงค์ที่สำคัญประการหนึ่งคือการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นักเรียนได้เรียนรู้แบบเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ และทั้งชั้น ทำให้นักเรียนได้ปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน ก่อให้เกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์อื่น ๆ ตามมาเช่น เกิดความสามัคคี การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ความรับผิดชอบ เป็นต้น ซึ่งคุณลักษณะที่พึงประสงค์ดังกล่าวนี้คือ คุณธรรม จริยธรรมที่จะเกิดขึ้นกับตัวของนักเรียนขณะร่วมทำกิจกรรมต่างๆ

4. พัฒนาการด้านอารมณ์

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบผูกเป็นเรื่องราว เน้นการทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้นในการทำกิจกรรมต่างๆ ต้องมีการร่วมแสดงความคิดเห็น การที่นักเรียนทำกิจกรรมเป็นกลุ่มจะต้องรู้จักการรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน ๆ นักเรียนบางคนจะแสดงสีหน้า ท่าทางไม่พอใจเวลาเพื่อน ๆ ไม่รับฟังความคิดเห็นของตน การทำงานร่วมกันตรงนี้จะเป็นการช่วยฝึกอารมณ์ของนักเรียนให้เข้าใจกระบวนการของการทำงานร่วมกันว่าจะต้องรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น หรือยอมรับความเห็นของคนอื่น

พัฒนาการด้านอารมณ์อีกอย่างหนึ่งคือ นักเรียนจะมีอารมณ์สนุกสนาน และตื่นตื้นกับกิจกรรมที่จะได้ทำในแต่ละวัน เพราะกิจกรรมมีความหลากหลาย นักเรียนสนใจจะคอยถามผู้วิจัยในทุกเช้าว่าวันนี้จะได้เรียนอะไร แล้วได้เล่นอะไร มีนิทานเรื่องอะไร นักเรียนให้ความสนใจและให้ความร่วมมือในการเรียนเป็นอย่างดี

5. พัฒนาการด้านการคิดอย่างเป็นเหตุผล

ตัวอย่างกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนคิดอย่างมีเหตุผลคือ กิจกรรมแสดงละครเรื่องความกตัญญูทวดเที ที่นักเรียนคิดเรื่องราวเอง เลือกตัวละครและ แบ่งหน้าที่กันเองทั้งหมด นักเรียนสามารถคิดได้ว่า พ่อแม่ต้องทำงานเหนื่อยทุกวันแล้วถ้ามาเจอลูก ๆ ที่ทะเลาะกันก็จะเหนื่อยเพิ่มไปอีก การกตัญญูทวดเทีต่อพ่อแม่ทำได้โดยการเป็นเด็กดี เชื่อฟังพ่อแม่สั่งสอน ไม่ทะเลาะกัน อีกตัวอย่างหนึ่งคือ กิจกรรมการดูแลต้นไม้และเลี้ยงปลา นักเรียนคิดอย่างมีเหตุผลได้ว่า ต้นไม้จะโตได้ด้วยการรดน้ำทุกวัน ถ้าเราไม่รดน้ำ ต้นไม้จะตาย และโลกจะร้อนเพราะไม่มีต้นไม้

6. พัฒนาจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคุณธรรม จริยธรรมแบบผูกเป็นเรื่องราว เป็นการเรียนการสอนที่ประกอบด้วยองค์ประกอบทั้ง 4 คือ ฉาก ตัวละคร การดำเนินชีวิต และปัญหาที่ต้องแก้ไข ซึ่งเหมาะกับนักเรียนระดับปฐมวัยเพราะต้องใช้จินตนาการในการทำกิจกรรม ด้วยวัยของนักเรียนที่มีจินตนาการกับเรื่องราวต่างๆ ทำให้การทำกิจกรรมการเรียนการสอนในครั้งนี้เป็นไปได้ด้วยดี แผนการสอนแบบผูกเป็นเรื่องราวยังส่งเสริมและกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างอิสระ ทำให้นักเรียนได้ใช้ความคิดของตนเองอย่างเต็มที่ เป็นการฝึกให้นักเรียนได้รู้จักใช้ความคิด